

Cultura – natura – diferența

Raportul întreținut de om cu mediul ambiant este o chestiune de: "to be or not to be", de aceea în urma amenizării caustice (\$520) provocată de vacarmul de la câmpul românesc de Sta. Marie mare (dar și în alte ocazii) ne dăm seama și trebuie să recunoaștem că în ultimii 2, 3 ani am exagerat față de vecinii noștri cu care am trăit "în pace și onor" de aproape 40 de ani! Bunăvoința, omenia românească se pare că le am schimbat pe o șatră de manele asortată de țipete și de tam-tamuri disgrațioase. E drept că vecinii nu prea acceptă diferența pe care o consideră ca fiind anormală, mai ales când vine de la imigranți. De sigur că ne vom apăra, însă înaintea de ne a urca pe baricade e preferabil să ne prevalăm punctul de vedere și încercăm să înțelegem. Când am venit noi în anii 50, ei "aborigenii", nu apăruseră încă iar când s-au aciuat în jurul nostru știau de noi. Am vrea să știm și noi care am venit în Canada ca "landed immigrant" când terminăm cu "immigrant" și devenim "landed"!...să știm când putem și noi exagera de ziua patronei noastre Sta. Marie mare așa cum ei exagerează de ziua patronului lor Stul. Ioan Botezătorul?!

De fapt la câmpul românesc suntem prinși cu niște "hippies" din epoca lui "așa beau oamenii buni" care își fac de cap iar ei vecinii, în loc să ne vină în ajutor să-i dăm afară, ne părăsesc la primărie. Primăria, care ne-a acordat două toponimii românești strada Predeal și Podul Românilor, e tot a noastră și noi credem că e încă dispusă să ne acomodeze cu cei din jur.

Pe tot acest timp la câmpul românesc se lucrează de zor. După 36 de ani de utilizare construcțiile de pe câmp au nevoie de renovări. Un colț de țară nu trebuie lăsat de isbeliște. Din fericire încă ne mai putem sprijini pe bună voință membrilor A.R.C. vechi și noi. În ce privește natura, deja ne-a venit în ajutor. O familie de castori (*castor canadensis*) ne-au construit în vara aceasta un baraj pe râulețul care străbate câmpul și creat un lăcșor exact așa cum am dorit la început dar care ne a fost refuzat de "l'environment" sub pretext că: natura nu trebuie deranjată.

Natura, care nu face nimic fără sens, e o realizare divină (care nici ea nu trebuie deranjată) și divinitatea, începe acolo unde omul devine util omului, așa diferit cum e. Omul nu poate fi util raufăcător sau ostil față de celălalt care e diferit. Binevoitorii, cei care ne vin în ajutor, sunt aceia care ne comunică o speranță și speranța la rândul ei este credința într-un viitor mai bun, oricare ar fi necazurile de acum.